

אזיקה ליון

במא הגנה לישראל
התאחדות הצבאית

צקלון

לקט תרגומים

התוכן

- פשיטת הריונג'רים 3 גימס אלטיארי
- מפתח „צקלון” לשנת 1960 22

צבא הגנה לישראל
הוצאת מערכות

כסלו תשכ"א - דצמבר 1960

מס. 93 (כרך ח')

מערכות בית ההוצאה של צבא הגנה לישראל

העורך הראשי: אלימ אלעזר גלילי
סגן העורך הראשי: סא"ל גרשון ריבלין
«מערכות»: קצין העריכה רביסרן משה ברימר
«צקלון»: קצין העריכה שרגא גפני
«מערכות יום»: קצין העריכה רביסרן עזרא להד

מוכרת המערכת: מרים נתנאל

המערכת והמנהלה: הקריה"א, רח' ג' מס. 1

תמונת השער

מתקן הרקטות צ'אכי חדש

המתקן הוא בעל 32 קנים; קוטר הקנה — 13 ס"מ; טוח הרקטות — 8 קילומטרים. המתקן רכוב על משאית ומופעל ממנה. הצות מונה ארבעה איש, לרבות הנהג, אשר גם לו תפקיד בהפעלת הכלי. בתצלום השער נראה מתקן הרקטות הצ'אכי החדש מוצב בירכת המשאית. משמש אותו צות אוטטרי, והוא חלק מסוללה שנרכשה עלי ידי צבא אוסטריה מצ'אכיה.

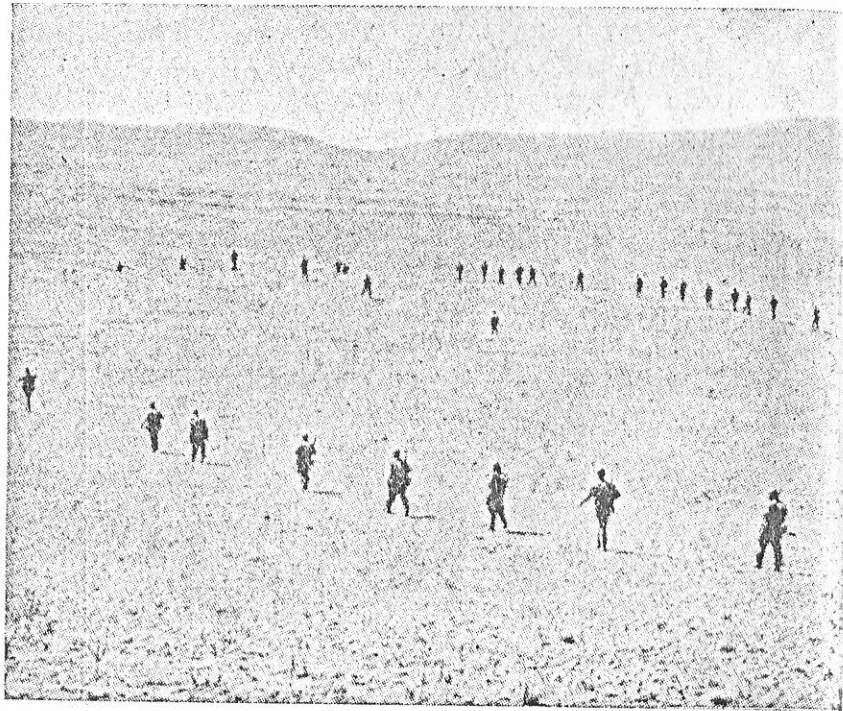
הדפוס החדש בע"מ, תלאביב, רחוב המסגר

פשיטת הריינג'רים

ג'יימס אלטיארי

א'

עמדה השעה תשע ושלושים, עת הסתדרנו בשורות לקראת העליה על המשאיות שתסענה אותנו אל מוצב החוץ הצרפתי, הנמצא בריחוק שלושים ושמונה קילומטרים מכאן — המוצב שימש לנו כקו־התחלה. כיפות הצמר שלנו משוכות היו על אוזנינו והתמוזגו עם פנינו המושחרים, המתוחים. נראינו כשבת נושים.

הריינג'רים במישור האויב

מקורות ומחברים

(הערות והארות לקורא)

פשיטת הריינג'רים — מאת ג'יימס אלטיארי

בשנת 1949 נתפרסם בחוברות נ"ד-ג'יה ו'ו' של "מערכות" פרק מתוך הספר "הקרב הוא יום השילומים" מפרי עטו של הקצין והסופר האמריקני ראלף אינגרסול — ובו תיאור מסע התקרבות מפרך של גייסות אמריקניים אל עמדת מפתח גרמנית-איטלקית במיצר הרים שבדרומה של תוניסיה, ליד אל-גיטאר, והקרב על עמדה זאת. אותה פרשת-קרב, שבאה ללמד, בראש וראשונה, על חשיבות האימון והחישול של הגייסות לפני הקרב, עוררה בשעתה תגובות ערות מאוד בצה"ל — כשם שהספר כולו עורר אז תגובות חיוביות בצבאות העיקריים של בעלות-הברית. והנה פרשת-הפשיטה המובאת בחוברתנו זאת לקוחה אמנם מספר אחר: "אנשי ראש-החנית", מפרי עטו של מי שהתחיל כחייל וסיים כמפקד-פלוגה ב"ריינג'רים" (יחידות "הקומנדו" של צבא ארה"ב), אך היא מחזירה אותנו לאותה תקופה ולאותה זירה בדרום-תוניסיה. הלקח שעלילת-קרב זו נושאת לכל מי שעלול להתנסות בפשיטה — לא יסולא בפז. מוצגות בה בעיות שמאז ומתמיד הדריכו את מנוחתם של פושטים — אימתי לתתוח באש? מהו הנוהג באויב נכנע? שבויים — לקחת? מה עושים בפצועים? כיצד לסגת — ביחד או במפוצל? הבעיות הללו נפתרות בפרשה לא באורח אקדמאי, אלא בתוך מציאות הקרב.

שם הספר במקורו — "THE SPEARHEADERS"

חיש עלינו למשאיות ה"ש על שש", הפתוחות, וקרסנו על רצפת ארגוניהן, רובינו נכונים לפעולה, ופנינו מופנות החוצה. לא חבריה שכמותנו ילכדו במארב שגבם אל האויב.

המנועים הרעיו, ואט"אט נעה השורה הארוכה של המשאיות קדימה, בחשכה השחורה משחור, על פני הרצועה הדקיקה של דרך העפר החוצה את המישור לעבר מגמתנו. דחוקים היינו זה אל זה, כדי להתחמם, ואנו דמומים, מהורחרים, כל איש עטוף ומעוטף בגיהינום הפרטי שלו, כל איש מחטט בעמקי נפשו אחר הכוח והעוז הדרושים לו לקרב הממשמש ובא.

מקץ שעה, לאחר מסע צונן בתמרות אבק על פני המישור השטוח והצחית, בלמו המשאיות שלנו, במעומעם נראו תואיה של מצודת-אבן, הישר מולנו. זה היה מוצב-החוץ הצרפתי שבו המתינו לנו מפקד הגדוד דארבי וסגנו דאמאר. חיש ישרנו את רגלינו המקופלות וקפצנו ארצה.

"שדרה מחלקתית של שורותיים", פקד ניי קצרות.

דומם התייצבנו במקומותינו. זר ומוזר נראה לי הימצאי בראש שורת הכיתה שלנו, ולא בסופה. הסתכלתי בראי רודריגאז, שניצב מאחורי, וה"טומיגאן" שלו מונח בחיקו. אפילו בחשכת הלילה נוצצו עיניו. במתיחות — עינים שידעתי

(2) תתמקלע של צבא ארה"ב. — המערב.

זירת הקרב. 1 מיל — 1609 מטר

מפקד הכיתה שלי, הסמל מאלבאני, הפסיע לאורך השורה ועצר אצלי. "אל", אמר לי, "לויטננט ניי קורא לך". הלכתי אחריו למקום שבו עמד הלויטננט ניי. ניי הרחיקנו מתחום שמיעתם של האחרים. "אל", אמר לי, "למאלבאני יש חום גבוה. הרופא סבור שמוטב כי לא יצא לפשיטה זאת. אני רוצה שתפקד על הכיתה במקומו".

הבטתי במאלבאני דהום. תגובתי הראשונה היתה תחושת בהלה וחוסר-ישע. שאני אפקד על הכיתה? אני המתאמץ לאזור עוז בשביל עצמי, אשא בעומס האחריות לתריסר אנשים, לרבות שני ריינג'רים טירונים! אלו היו תגובותי הראשונות. אולם עד מהרה הוצפתי בתגובות שנעימתן היתה ההיפך הגמור. הן תמיד צעקתי שאין פותחים אצלנו פתח ליוזמה, והלא כאן נזדמנה לי ההזדמנות לגלות יוזמה! הרי זה אתגר אלי! מעלה מזאת, אפילו אינני רוצה לפקד על הכיתה, לסגת מזאת אינני יכול. סרוב לקבל עלי את האחריות לכיתה בשעת משבר שכזאת כמוהו כפחדנות.

כל המחשבות הללו קמו והתרצצו בראשי רגע ומשהו, קודם שמצאתי את לשוני ועניתי "כן, הלויטננט. אעשה כמיטב יכולתי".

מאלבאני ניבט אלי בסבר פנים חולני. "מרגיש רע כבר יומיים, אבל חשבתי שאוכל לעמוד בכך. פשוט, לא אביא לכם, חבריה, שום תועלת במצבי זה...". "זה בסדר, מאלבאני", אמרתי, מתוך אירצון להאריך את המבוכה שנשתררה. ניי נכנס לדברינו: "שפיר, אל, מעתה הילד שלך — מובטחני שנסתדר בכי טוב".

סבותי לאחורי וחזרתי אל הכיתה.

"מה העניינים, אל?" שאל לודג', בהתאספם סביבי.

"מאלבאני חולה, בחורים. קיבלתם מפקד כיתה חדש, לעיסקה שלפנינו".

לודג' הושיט לי ידו. "ברכותי, אל. כולנו כאחד נהיה עמך שם — אינך צריך לחשוש".

פיט פראסטון הוסיף, "כן, אל, הכיתה הטובה ביותר בפלוגה לא תכשיל אותך". הוא טפח על ה"באר" שלו. "ילדון קשיש זה ידבר הרבה למענך, אל, ידבר הרבה".

"תודה, חבריה תודה בשפע", אמרתי בתחושה עזה של הכרת-תודה וגאווה. בטחונם ותמיכתם בי בשעה מכרעת זו דומה שהסירו חלק ניכר מהמעמסה שרבעה על כתפי. התפללתי בלבי שלא אאכזב אותם.

"בסדר, ריינג'רים... עלו למכוניות!" הרעים קולו של הרב סמל הפלוגתי, טורבאט.

(1) מקלעון של צבא ארה"ב. — המערב.

כי ביכולתן לראות טוב יותר ורחוק יותר מכל זוג עינים אחר בפלוגה. חשתי בטוב על שראי מצוי ממש מאחורי.

ניי התייצב במקומו לפני המחלקה, ומאחורי מפקד הפלוגה מוראי והרץ פונק. הוא נפנה אלי: "הלילה נצעד עשרים ושלוש קילומטרים בהרי האויב. אין איש נופל מן השורה. מפגר אחד מתוכנו שיפול בידי האויב, דיו להסגיר אותנו".

עברתי לאורך שדרת הכיתה וחזרתי על דברי ניי. כל איש נד לי בראשו. השדרה נעה קדימה, שררה דממה גמורה בעשותנו דרכנו על פני המישור זרוע האבנים. שום כלי-הנשק לא קרקש, שום רצועת עור לא חרקה! אפילו קצות רצועותינו הוצמדו בסרט-דביק, לבל יקשקשו. השדרה של 180 האיש, שבראשה הקולונל דארבי, גלשה קדימה כנחש שחור, ענק. קצב הצעידה היה מתון בתחילה, אך לאחר שלוש שעות צעידה במישור הפתוח גבר כמעט עד כדי כך, שגבל בריצה. פלוגה א' נעה בראש. ה' נעה אחריה. פלוגה ו' שלנו נעה אחרונה. כולנו חשנו בטוב על שפלוגה ה' מצויה עמנו בפשיטה זאת. הפלוגות ה' ו-ו' היטיבו לעבוד בצותא. הכרנו אלה את אלה אישית הכרות הדוקה יותר מאשר היתה כרגיל בין אנשי פלוגות אחרות.

עד מהרה נמצאנו בהרים. במהירות, בלא להאיט את הקצב, טיפסנו במעלה ואדיות מתעקלים, תלולים, משובשים בצוקים ובסלעים. ככל שהגבהנו נתמעט האויר ונשימתנו קצרה, אולם קצב הצעידה לא הואט אף כהוא זה. הר אחרי הר עברנו, בטפסנו דרך נקיקים, ערוצים וחגיג-סלע. לעיתים עצרנו לרגע, כדי להניף זה את זה לשפת מצוקים נמוכים, ואחרי-כן הרצנו רגלינו להדביק את הריינג'רים שלפנינו.

שחר אפור-תכלכל קיבל את פנינו בעשותנו דרכנו הפתלתלה, בסופו של המסע. אל תוך אוכף גדול, דמוי קדרה, שבין שתי פסגות נישאות. השדרה האיטה צעידתה, ומעט-מעט נכנסה אל תוך שפתה הפנימית של הקדרה, וגבה אל הכיוון לסאג'אד. עצרנו.

הלויטננט ניי בא אצלנו ועמו הסמל ראנסנינק, ריינג'ר גבה-קומה שחן יצוק בפניו, מן הכיתה השניה של מחלקתנו. ניי דיבר לאיטו: "אמור לאנשים לתפוס מחסות בין הסלעים, ולהמצא כל היום מתחת לחצאי יריעות-האהל שלהם. אינני רוצה שאיש מהם יסתובב לו כאן, פרט למקרה של הכרח מוחלט. אנתו נמצאים עכשיו מאחורי הקוים שלהם. מטוסי האויב יסיירו על פני כל האיוור כולו, והסיכוי שאיזה פטרול ינדוד לכאן קיים תמיד. הצב משמרות-אגף במורד הנקיק. על הכל לשמור על המים והמזון. משיאולו אלה, לא יהיו אחרים".

חזרתי לכיתתי ומסרתי לה את הוראותיו של ניי. מיד דחקו אנשיה את עצמם בינות לציבורי הסלעים וחגויהם, בכסותם את גופם לגמרי בחצאי יריעות

האהל שלהם. קבעתי את לודג' וראי כראשונים בתור לאבטחת-האגף, ואי-מרתי להם שיעירו את פולר ואת דאן, כעבור שעתיים, כשיגיע תורם של הללו. אחרי כן נטמנתי בצותא עם פיט פראסטון בין שני צוקים, התכ-סיתי ונרדמתי בתקוה שבעת שאקיץ יתגלה לי שכל זה אינו אלא חלום.

כבר ישנתי משך-זמן שהיה בעיני כנצה. עת חשתי יד מושכת בכתפי. זוהרה של החמה סינור אותי, בשפ-שפי את עיני ובהביטי בסמל ראנסנינק הרכון מעלי. "ניי קורא למפקדי הכי-תות. הוא רוצה שנעיק מבט בעמדות האויב, אל דארבי ודאמאר חזרו זה עתה מסויר... הם התקרבו אליהן ממש, ובידיהם כל הידיעות הדרושות לנו".

"הזקן הלך לשם בעצמו? ... עד לאיזה מרחק מן העמדות הגיע?"

"למרחק שהספיק לקריאת המכת-בים שלהם".

הבטתי על סביבותי. אנשי כיתתי היו מכורבלים עדיין בחצאי-יריעות-האהל שלהם, ולדידם מת כל העולם. קשה היה לחשוב שמאה ושמונים ריינג'רים חבויים בין הסלעים וחד-גויהם, ממש ב"חצר הקדמית" של האויב. הרמתי את הרובה שלי והי-לכתי בעקבות ראנסנינק לאורך שפתו החיצונה של האוכף, מרכיז גוי ככל האפשר כדי שלא תסתמן צלליתי על קו הרקיע, כפי שעשה ראנסנינק. סוף-סוף הגענו אצל הלויטננט ניי, הקפיר-טן מוראי ושאר מפקדי-הכיתה שלנו,

שנמצאו קרוסים מאחורי הסלעים המשווננים, הנשקפים אל מישור האויב. עיניהם צמודות היו למשקפות־שדה.

בדחקי את עצמי בין שני סלעים שלפתי את משקפת־השדה שלי, בחפזי על העדשות בכפות ידי, כדי למנוע השתברות קרני־החמה בהן. הראות היתה מושלמת. במרחקים — כעשרה קילומטרים מזרחה, חלשו שלוש גבעות בעלות מדרונות מתונים על המישור, בו הצטלבו שני כבישים. אלו הן העמדות שנכבשו. מעבר לשלוש הגבעות ראיתי חתך רחב בהרים שברקע. זהו מעבר־סאנאד. משמאל לגבעות העלתה איוו תנועה ענני אבק. "המישור שורץ פטרולים משוריינים", אמר־ניי. "דארבי גילה ארבעה מהם תוך שלוש שעות. אלו הן מכונות משוריינות של הגרמנים, השייכות לקורפוס האפריקני של רומל".

בעיינינו בעמדות האויב, גולל מוראִי את תכנית ההתקפה. השתאיתי להעזה שבה ולפשטותה. עם השכה נרד מן האוכף אל מרגלות הגבעות שעליהן אנו נמצאים. שם נמתין עד שקיעת הירח. אראו נצעד לפי אימות הישר אל הגבעה האמצעית. בריחוק 550 מטרים מעמדות האויב תתפרסנה פלוגותינו לחזית של גדוד. פלוגה א' תרחיק לעבר שמאל, פלוגה ה' תהיה באמצע, ופלוגתנו תהיה באגף ימין. בשליטתו של דארבי, שישתמש באיתות פנס ובאלחוט, תתקדמנה שלוש הפלוגות חרש עד אשר נהיה ממש מעל לראשיהם של האיטלקים. רק אז נפתח באש. לאחר שנשמיד את חיל המצב, נחבל תחילה בתותחיו ואחר כך במצבורי האספקה שלו, וניסוג בחזרה אל מוצב־החוץ הצרפתי, בלקחנו עמנו רק עשרה שבויים ואת הפצועים שלנו.

לאויב יש — נאמר לנו — לפחות ארבעה מקלעים ושני תותחים בכל גבעה. כל אחת משלוש הנקודות־הבצורות הרושה ממש בעמדות רובאים. הגייסות הם ותיקי הקורפוס האפריקני של רומל. לא קנים רצועים. יש לצפות ללחימה קשה מצידם.

"נקודה אחת ברצוני להדגיש", סיכם מוראִי. "איש אינו יורה ללא פקודה ממני. לא איכפת לנו כמה אש ימטירו הם עלינו. אנחנו ננצור את אישנו עד שנהיה עליהם ממש, ואז — כל כיתה תפעל עצמאית".

אנשי כיתתי האזינו בדריכות כאשר חזרתי באוזניהם על הדברים שאמר לנו מוראִי. משטיימתי דיבר דאן הראשון. "התכנית טובה — מבצע קומנדו טיפוסי, שרוחו של דארבי מפעמת אותו".

פיט פראסטון חייך חיוך רחב. "חבריה, בקטע של כיתתנו יערמו את האיטלקים ההרוגים לערמה גבוהה יותר מכל הערמות בקטעים של הכיתות האחרות של פלוגה ו'".

ג'ורג' פולאָר היה בספק. "הרעיון שננצור את אישנו עד למתן הפקדה אינו מוצא חן בעיני. כולנו עלולים לההרג בטרם תגיע ההזדמנות לירות בס'".

"כולנו נהרג, אם לא ננצור את אישנו", אמרתי. "נוכל לראות היכן הם לטי רשפי רוביהם. הם לא ידעו היכן אנחנו, אלא אם כן נפתח באש".

"זוהי תקותך!" הוסיף פולאָר בעוקצנות.

ראי רודריגאָז שאל שאלה הגיונית, אך שאלה שמבכר הייתי כי לא ישאלוה.

"מה בדבר מוקשים...?" מוקשים היו אפשרות הקרובה לודאות, אך לא רציתי להזכיר את המילה "מוקשים". הם היו פחדי הגדול ביותר.

"אינני יודע", עניתי בכנות. "איש לא דיבר על מוקשים".

כשתם הדיון שלנו התרחקתי מן הכיתה, ביחד עם ג'ורג' פולאָר, אל חגו שבסלע, מקום בו לא יישמעו דברינו. פני פולאָר היו מתוחים וקודרים, וראיתי בו שהוא משער מה שבדעתי לומר לו.

"ג'ורג'", אמרתי, "ברצוני לבקש ממך טובה — חדל ממתחת הביקורת שלך בנוכחות החדשים שלנו. גם בלעדיה קשה להם למדי. בעצם, אני חושב שלכולנו ייטב אם הפעם תחדל לגמרי מהעקיצות שלך".

פולאָר שלח אלי מבטו. "אתה מתאנה לי מאז קיבלת לידיך את הפיקוד. ובכן, לא תזכה בסרטי הסמל על חשבון עורי".

כעסי התלקח, נדהמתי מהמחשבה הגסה שלו ונפגעתי מחוסר התחשבותו בתפקיד שהופקד בידי. תגובתי הראשונה היתה להטיח אותו ארצה. אולם בזאת לא אשיג דבר. המעשה ימיט אסון על רוח־הגייסות של הכיתה כולה דוקא בשעה שדרושה לנו הרוח הרמה ביותר. בשקלי גורמים אלה, הגעתי לכלל החלטה שמוטב לפנות אל רגש הכבוד שלו כחברו לכיתה, מאשר לכפות עליו את רצוני בכוח סמכותי.

"אני מצטער שאמרת זאת, ג'ורג'", אמרתי. "אין לי שום כוונות אישיות. לטובת הכיתה, הבה נחדל מן העקיצות".

"אתה נשתנית חת־שתיים ברגע שקיבלת את הפיקוד".

"הבט, פולאָר, הטילו עלי לעשות משהו ואני זקוק לשיתוף־פעולה מצד כל אחד. ועכשיו חדל מזה והיה לחייל!".

פניתי ממנו במפתיע והתרחקתי, משאיר את ג'ורג' עומד על עמדו ומראהו כאילו ביקשתיו לחתוך את גרונו — עד כדי כך היו מדקרות־לשונו חביבות עליו.

ב'

האוכף כבר נתכסה צללים עת נערכנו לקראת המסע אל מרגלות הגבעות. טוב בדקתי את הכיתה, חזרתי על ההוראות. שוב חפנו בכפותינו עפר, ירקנו בו ושפשפנוהו על פנינו וזרועותינו. השתאיתי למראה השלוה־לכאורה, הגישה העניינית הנמרצת והבטחון העצמי שגילו אנשי כיתתי בהסתדרם בתבנית המסע.

אחדים מהברנשים נראו לי כאדישים לחלוטין לכל העסק, משל פשיטות לילה היו מעשה חוזר ונשנה בסדר-היממה שלהם.

הקולונל דארבי, ואחריו המיור הרמן דאמאר וסמל-הקשר, דיק פורטה, בלונדי גבה-קומה שהיתה לו יד בהמצאת שיטת התקשורת המושתתת על איתות פנס וקשר-אלחוט, חלפו-עברו על פנינו, מאחוריהם בא הטבח-לשעבר, הרב סמל פיר ס. באק, מראה חבורת-הפיקוד הבוטחת, הקולנית, היה בזה הרגע הדבר המרומם ביותר את הרוח, דארבי ודאמאר תכננו והכינו בעמל רב פשיטה זאת — ועתה הם מנהיגים אותם עצמם. אי-שם מאחורינו דיבר מישוהו.

„אָל דאַרבו יוצא הלילה“.

„אל דארבו יוצא שוב“, תיקנו חברו, „אל תשכח שהוא היה שם גם בלילה שעבר וגם בליל שלשום“.

השורה נעה. כשיירה של רוחות רפאים גלשה שדרתנו חרש במורד צלע ההר. כבר החשיך כשהגענו לקר-ההתחלה שלנו, בפאת מישור האויב. חבויים מאחורי גבעה נמוכה רבצנו ארצה והמתנו לשקיעת הירח.

ראנדאל האריס החליק אלי. „מה נשמע, אל?“ לחש, מודאג.

„מצוין, האריס. איך מחזיקה מעמד כיתת המרגמות?“

חילופי הברכות שלנו היו מצות אנשים מלומדה, כמובן, אך הוקרתי את המילים הספורות של האריס. אני עצמי הייתי זקוק למעט עידוד. „לילה זה נראה כלילה מצוין לרצח, לא כן, האריס?“ ניסיתי להתלוצץ.

„רצח בהמון“, תיקנני האריס. „המצב מזכיר לי ממש אחד מתרגילינו באימונים — ואינך צריך אלא לחשוב שזהו תרגיל“.

הירח שקע, ובלילה הוטלה חשכת-צלמות... שוב נמצאנו צועדים. במתיחות הפסעתי בעקבותיו של הלויטננט ניי, ארץ-הצעד.

ראי רודריגאזו ושארית הכיתה צמצמו את הרוחים שביניהם עד לכדי שלושה צעדים מאיש לחברו. ידעתי כי מהיר יהיה מסענו על פני המישור הפתוח. חרש צעדנו על פני-הקרקע זרועי האבנים, המצמיחים פה ושם אגודות דשא.

כבר צעדנו כחצי-שעה, עת לפתע פתאום עצרה השדרה. נפלנו ארצה, ורובינו נכונים לפעולה. ניי לחש אלי, „פטרול אויב!“ אימצנו את עינינו לראות את הנעשה בחומה השחורה הסובבת אותנו. צעקה עמומה פילחה את הלילה, ואחריה נשתררה דממה גמורה. הריינג'רים שלפני קמו והחלו נעים, עת ניי לחש שוב לאחור, „הסיירים של פלוגה א' חיסלו אותם“. הבינותי מהי משמעות המילים. סכיני הריינג'רים טעמו לראשונה טעמו של דם אויב.

קצב הצעידה הוחש. ככל שהתקרבונו ליעדים גבר קולם האימתן של טנקים מרוחקים, שבא מעבר לסאנאד. מיליון מחשבות התרוצצו במוחי. מה יקרה אם יגיעו הטנקים אל עורפנו וינתקונו, מה יקרה אם הם ערוכים לפני המוצבים.

מצפים לבואנו? יהיה טבח. חיש התאמצתי לגרש מחשבות רעות אלה ממוחי. דארבי, שכנעתי את עצמי, אינו מתעתד להוליך את אנשיו לתוך מארב. דארבי ערך סיור מדוקדק, ותיכן תכנית נועזת וחסונה ממשגים. הסיכויים — כולם לטובתנו. לנו ההפתעה, לנו היוזמה, ולנו בן-הברית העז מכל — הלילה השחור.

עמדה השעה 0200. ושעה כבר נקפה מאז נענו ממרגלות הגבעות, עת שדרת הרפאים שלנו האיטה במקצת את קצב צעידתה. ניי נפנה אלי: „מסור ללודג' שמאחוריו. הערכות הפלוגה בתבנית קו!“ נפניתי מיד אל רודריגאזו, והלז לחש זאת פנתה שמאלה, לעבר יעדה, בעוד פלוגה ה' מוסיפה להמצא במרכז. באה שעתה של פלוגה ו' שלנו לפנות ימינה. עד מהרה הגיעה הכיתה השניה, בפיקודו של הסמל ראנסניק, לצדנו השמאלי, והמחלקה השניה של פלוגתנו, בפיקודו של הלויטננט יאנג, הגיעה לצדנו הימני, כשמראי ופונק נמצאים בין המחלקות. התמרון הזה בוצע בחריצות, ללא שום בלבול. היה זה אחד התרגילים האהובים על דארבי בעת האימונים. כל ריינג'ר ידע לבצעו אף בחלומו. ראיתי את אורו האדום הדקיק של פנסו של מוראי מאותת את עמדתנו לעבר דארבי, שמאחור. שלוש הפלוגות צעדו עתה זו בצד זו בחשכה מוחלטת, בחזית בת 800 מטרים. בריחוק 550 מטרים לפנינו נמצא האויב.

עתה לא נמצא לפני איש. ניי נע שמאלה, למען יהיה בין כיתתי וכיתתו של ראנסניק. שמרנו על כיוון הצעידה של הכיתות על ידי הסתכלות מתמדת בהבהובי הפנס הירוקים, הדקיקים של ניי, המחלקה שמרה על הכיוון בנועה בעקבות הבהובי האור הדקיקים של פנסו האדום של מוראי. מוראי שמר על כיוון התנועה הנכון של הפלוגה במלאו את פקודותיו של דארבי, שנמסרו לו באלחוט. ממקומו שבעורף-המרכז שלט דארבי באכוונתן של שלוש הפלוגות, הצועדות בלא הפוגה אל הלחימה עם האויב-הסמוי.

ככל שקרבנו לאויב, כן נראה לי כלא-יאמן שהאויב שקט לגמרי. האם אנשיו ישנים? ציפיתי רגע-רגע שהרקיע יוצף באור זיקוק זוהר, שיחשוף אותנו כבאור היום. רגע-רגע ציפיתי לנביחת מקלעים, להלמות רובים, לרעם חותכים. ללכוד שלוש פלוגות של ריינג'רים במישור פתוח, לפני עמדות מבוצרות כהלכה, זהו חלומי של כל אויב הנמצא בהגנה. אולם רק דממה מסתורית שררה לפנינו...

והנה התרחש הדבר! דממת הלילה נופצה בצרור ארוך, גורף, של מקלע. שאישו כוונה אל שמאלנו, לעבר פלוגה א'. ככתגובת-שרשרת נצטרפו אליו כחריסר מקלעים אחרים, והיו עמו למקהלה קטלנית, הירוקת נותבים ירוקים ואדומים על פני המישור. לפנינו, בריחוק כארבעים מטרים, הגיע אלינו קולם של ארטילרים נרגשים, הממהרים אל עמדותיהם, אך שום אש לא נורתה עדיין

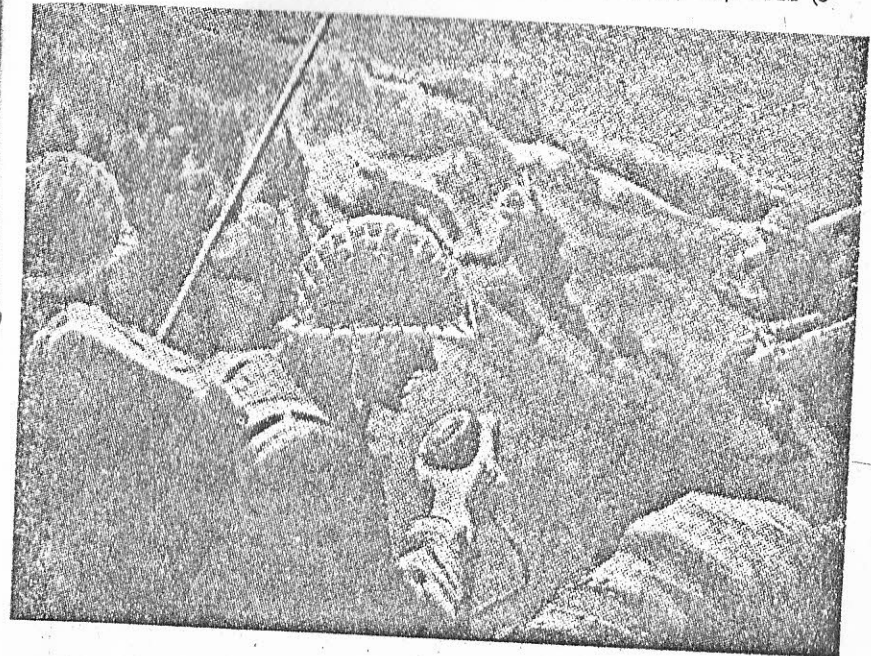
עלינו עצמנו. נחושות נענו קדימה, ואנו עדיין סמויים מעין, הגם שלזמן זה כבר היתה כל החזית שלשמאלנו חצויה שתי וערב באש הגוברת והולכת של האויב.

„מי אתם? ... מי אתם?“ צעקו אלינו קולות אחדים באיטלקית. הם היו נבוכים, אך לא לעת רבה. כמעט בו ברגע התלקחה כל צלע הגבעה ברעם אדיר באש, עת אלפי נותבים לוחטים, מנסרים, חלפו מעל לראשינו ונתזו מן הסלעים במישור שמאחורינו. עם שביב האש הראשון נפלתי ארצה, וסחפתי עמי את ראיי. שאר אנשי הכיתה שנראו לי באור הרפאים של הנותבים, הקדימו לפול ארצה. הבטתי לעבר ניי, שראשו טמון היה בזרועותיו, והוא סח בווקיטוקי שלו. מקץ רגע צעק ניי, „נזוז, אבל נצרו את האש!“

העמקתי נשום והתחלתי נע לתוך הגיהינום של פלדה מותכת, שניקבה עתה את הלילה בבהילות כפולה־ומכופלת. לא היה זה כבתרגיל, אף לא היה זה אויב־למחצה, כצרפתים. זה היה אויב של ממש — האויב!

בהפנתי ראשי לצעוק לאחורי, חרש נפץ מחריש־אוזנים את העפר בריחוק

(3) מכשיר־קשר קטן, המשמש לקשר בין יחידות־משנה, וטוחו — עד 1 קילומטר. — המער.

כמעט בו ברגע התלקחה כל צלע הגבעה באש

שני מטרים מימיני. אבני־סלע חדות חתכו ברגלי, ומטר של עפר מהול באבנים קטנות ניתך על ראשי. ווורם! ... ווורם! ... שני פגזים נוספים פגעו בקרקע לפני ממש, ואחר־כך ניתזו בדרך־גס מעל לראשי אל תוך התהום השחורה שמאחורי. האויב החל גורף עתה את קוינו באש ישירה מתותחי 47 מ"מ.

חשתי עצמי ערום. לא היו לפני שום סלעים, להחבא מאחוריהם. אף לא חבשנו קסדות, שיטעו בנו אשליה של מחסה. דבר לא חצץ בין שדה־האש של האויב ובין דמויותינו הגחונות. הסיכוי היחיד שלנו להנצל היה בתנועה קדימה, ועקתי לאחור בכל עוצמת קולי, „קדימה! בוחילת גחון!“ בחזור ראיי על הפקודה באוזני שאר הכיתה הנחתי את הרובה על זרועותי, והחלקתי קדימה אל תוך גיהינום האש המתנפץ מעל לראשינו כגשם־זיקוקים לוחט. שמעתי את שאר אנשי הכיתה שמאחורי גונחים, מתנשמים בכבודות. שמעתי את בלבולת הקולות האיטלקיים לפני, והם נבוכים, מצעקים פקודות. אף שמעתי לעתים קריאות כאב, בהפגע אחדים מאנשינו.

למעלה משלושים וחמשה מטרים זחלנו מתחת לאש האויב החורכת, המחפשת אותנו. רובים ומקלעים שלחו בנו את אצבעות־המות המיללות, הצורחות במסכת מטורפת של גוני כחול, ירוק ואדום. פגזי תותח חלפו בשריקה ליד פנינו, כרכבות אכספרס מוצקות, בחרשם בעפר ובאבנים. ואנו הוספנו לנוע קדימה, מתעלמים מן הגיהינום האיום שמסביבנו משל איננו קיים כלל.

דומה היה כי חלפו מליון שנה קודם חשתי כי האדמה הלחה מתנשאת והופכת לצלע גבעה. באורח נס הגענו למרגלות עמדותיו של האויב. רובים מתנבחים שלחו את אישם מעל לראשינו, בלי לגעת בנו לרעה. לא יכולתי לראות דבר מימיני ומשמאלי, אך יכולתי לשמוע את הקולות החרישיים של גופות הנעים סביבי. ראיי נמצא הישר מאחורי. וכן וארנון לודג. הערכו בשרשרת הסתערות, צעקתי, מגביה קולי מעל לרעם האש. היש הזדחלה־החליקו אנשי כיתתי מעלה, אל צלע־הגבעה המחפה, ונערכו בתבנית הסתערות.

רגע ארוך עבר עלי בצפייה קודם ששמעתי את קולו של ניי משמאלי: „אתה מוכן, אל?“ „מוכן“, עניתי בצעקה.

עוד רגע ארוך ... ואחריי, „תנו להם באבי אביהם!“ צלצל קולו של ניי. „רמונים תחילה“, צעקתי, בשלפי את הנצרה מרימוני. הטלתי אותו מעלה, לעבר הלהבות הדוקרניות של מקלע. ההתפוצצות הטילה עלינו עפר, והאדמה שלפנינו הזדעזעה, בהתפוצץ עליה עוד. כתריסר רימונים. בן רגע קמנו, ובשאגנו בכל עוצמת ריאותינו הסתערנו במעלה המדרון, בירותינו מן המותן ברובים ובטומיגנים שלנו.

נותבים נשתלחו מן הריקנות השחורה שלפנינו. רובים נבחו וכלי־נשק אבטומטיים טרטררו חדות. רעמי הלחימה ונפציה גאו והיו לרעש מחריש אוזנים

עת עלינו פתלתלות, מעשה אנדיאנים למודי-מלחמה, במדרון, לעבר לשונות האש האדומות.

לפחד לא היתה כאן שום משמעות. הייתי רוצה שחור-פנים נטול-מצפון, ומחשבתי האחת והיחידה היתה להשמיד את המענים הללו, שהמחישו לי זו הפעם הראשונה בחיי גיהנום מהו. חלפון-נגוון הלבטים הטפשיים שלי בדבר לחימה נגד איטלקים. אילו היו אחי שלי יורים עלי כך, הייתי להוט להרגם כפי שלהוט אני להרוג אנשים חסרי-פרצוף אלה.

ראי רודריגאז נמצא לצדי עת הגעתי לעמדת המקלע הראשונה. המקלען היה יורה ללא מטרה מעל לראשינו, בלא לחוש שזחלנו והגענו ממש עד למרגלות עמדתו. ראוי שנמצא מרוחק פחות מצעד אחד מרשף הלוע, פשוט קם על רגליו והבזיק את המקלען בצרור-טומיגן קצר, בעוד אני יורה שלושה כדורים בעוז המקלען. הם לא ידעו כלל מי יורה בהם.

נענו חיש במעלה המדרון לעבר עוד רשפי רובים. שמעתי את צעקותיהם של הריינג'רים האחרים מימיני ומשמאלי ואת הצעקות מקפיאות-הדם של האיטלקים. עת כידוני הריינג'רים ננעצו בהם. לודג' נמצא עתה מימיני. ראיתי יורה ברובהו בשיטתיות תכליתית. המקצב המהיר, החריף, של ה"באר" של פראסטון נשמע בסמוך ללודג', שמעתי את קולו של דאן צועק הרחק מימיני, "יאררה, יאררה" — זו שאגת-הקרב הפרטית שלו. לראותו לא יכולתי, אך בחוש ידעתי שאין הוא זונח את תרגולת-הכידון שלו.

לא היתה שהות לבדוק היכן נמצא כל איש מאנשי כיתתי. כל רינג'ר ידע תפקידו מהו. היה זה ענין של תקופה והרוג כל מה שלפניך. תהיתי לדעת כיצד מתנהגים שני הטירונים.

האויב החל עתה לצווח. צעקות יללניות באיטלקית, "לא לירות! לא לירות!" נשמעו מכל צד ועבר. יכולתי לקבוע, לפי רשפי רוביני וצעקותיהם וגידופיהם של הריינג'רים, כי כל הפלוגה שלנו גואה במעלה המדרון בקו רצוף אחד. ללא רתיעה. המדרגה הראשונה של המדרון בוערה מאויב. אולם מעלינו הוסיפו לירות מקלעים אחדים ושני תותחי 47 מ"מ. איכשהו בתנועתי מעלה, נטיתי שמאלה, ונמצאתי בסמוך לכיתתו של הסמל ראנסניק. שמעתי צועק אל אנשיו בגאותם מעלה בחזית אחת עם אנשי. לפתע האיר נפץ מתוחת 47 מ"מ שנמצא הישר לפנינו כברת-גבעה למשך זמן שהספיק לי לראות ולזהות את גאריסון. היורה בכריעה אל התותח. נמצאתי בריחוק צעד מימינו עת פגז נוסף חלף בשריקה ליד פני, ובעקבותיו נוגה זוהר, כחול, שגילה את גאריסון הכורע עדיין — וראשו איננו עליו!

התפוצצות עצומה של אחד מרימונינו השתיקה את התותח, ואני הוספתי לנוע מעלה, דורך על גוויות מחוצות, מחליק על אברים מתעוותים. הדף מרימון

הלם הניסני באויר והטילני מטה אפרקדן, בחבטה עזה. מיליוני נקודות-כסף מרעדות סבבו את ראשי בהתרוממי על ברכי, ומבעוד מועד כי ראיתי דמות אפלה מתנפלת עלי. אינסטינקטיבית יריתי שלושה כדורים לתוך הדמות המטושטשת, ונתרתי הצידה בנפלה על האדמה. להבה כחולה הבהבה מקפל-אדמה בגבעה, הישר מולי, כשדעתי מטושטשת עדיין קמעא נעתי מעלה, משאג כפרא-אדם, עד שחשתי כי אני נופל.

ניסיתי לעצור עצמי, אך לשוא. עד מהרה מצאתי את עצמי בשוחת-חריץ עמוקה, תקוע בה פנים אל פנים עם חייל איטלקי. הוא היה מופתע כמוני. רגע ממושך עמד כמאובן. רובי נמצא עדיין בידי, אולם השוחה היתה צרה מדי מלאפשר לי להנמיכו אל מתני ולירות. באותו הרף-עין של פסיחה על שני הסעיפים כמעט שנתפסתי לבהלת-מגור. לפתע זכרתי את סכיני הקומנדו שלי, הצמודה אל רגלי הימנית. מוכנית הרפיתי מן הרובה, שלחתי ידי מטה, אחזתי בניצב סכיני ובמהירות-הבזק תקעתי אותה בכל כוחי בבטנו. "מאמא מיה", צעק, "מאמא מיה". חשתי דם חם על כל זרועי הימנית כולה, בשלפי מבטנו את הסכיני. אחרי כן חזרתי ותקעתי אותה, מספר פעמים. כאשר נמוט הגוף והחליק לאדמה, נתקפתי בחילה והקאתי.

חיש טפסתי ויצאתי מתוך אותו חור מבחיל, ונגפתי כתפי בכתפו של וארנון לודג', שיורה היה ברובה M-1 שלו בקצב של מקלע איטי. "אתה בסדר, אל?" צעק וארנון, בנוענו לעבר רשף אש נוסף.

"אני בסדר", עניתי, בהתחולל התפוצצות עצומה מימינו.

בקעה ועלתה משם צווחה נוקבת, ואחריה נשמע קולו של ג'ורג' פולאר, הם דפקו את פיט פראסטון, בואו נחזיר להם".

ובלא להאיט את הקצב התנחשלונו מעל מרכזי ההתנגדות הנותרים, מטילים רימונים, דוקרים בכידונים, יורים, משאגים, מקללים וגונחים. לאיטלקים שנותרו לא היה כל סיכוי להחזיק מעמד. המתנו אותם בחמת זעם, לא חנונו איש. עד כה נשאנו את מצלפותיהם. עתה בא תורם לטעום את מצלפותינו. היה זה מחליא, אכזרי, אי-אנושי, אולם זו היתה המלאכה שלנו — ואנו ביצענו אותה.

עתה נדמו תותחי האויב. עתה נתמלא האויר בצעקות פצועיהם ובצעקות הריינג'רים הקוראים לחובשים. עתה נשמע קולו העסיסי של הרב-סמל טורבאט: "אל תהרגו את כולם — דרושים לנו שבויים אחדים".

לודג' ואני הגענו אל שוחות האויב האחרונות שבנתיבנו. שני חיילים איטלקים עמדו וידיהם מורמות, מבקשים רחמים באיטלקית. רק כאן חדלנו מן ההרג.

ממש כשם שהחלה האש מתגעשת במפתיע, כן דעכה במפתיע עד שגועה. רק אנקות הפצועים וקולות הריינג'רים הבודקים את חבריהם נשמעו, עת

לודג' ואני דרבנו את שבוינו במורד המדרון. נתקלנו בהאריס היוצא מתוך בונקר ובידו אקדח. האריס היה סמל מרגמות, שעמדתו צריכה היתה להיות במישור, אצל כיתתו. ניי הופיע אותו רגע עצמו. "מה אתה עושה למעלה?" שאל ניי את האריס.

"ירינו את כל פצצות המרגמה, לויטנט, ועל כן הצטרפתי להסתערות". כאשר הגענו למרגלות המדרון ראינו את ג'ורג' פולאר וחובש מטפלים בפייט פראסטון, ששכב על גחונו וחולצתו קרועה. החובש היה חובש את גבו. "מה המרגש, פיט?" שאלתי.

פיט נשא פניו, עיתום מכאב, ונתחייך, "הבאר' שלי דיבר, כמו שאמרתי לך, אל... הוא התחיל לנהום ממש, כשהרימון הארוך פגע בגב שלי. התרמיל שלי חטף את ההדף — אי אפשר להרוג את הכורה הקשיש הזה שבכאן".

ג'ורג', שהיה כורע ברך, אמר: "פיט חצב באיטלקים האלה כאילו הוא כורה פחם במכרה שבמערב וירג'יניה".

קולו של טורבאט הרעים בדממת הליל, "כל הכיתות יחזרו לתחנת החבישה עם הפצועים והשבויים". פעמיים חזר על הפקודה, עת הריינג'רים, בקבוצות של שניים ושלושה, מיהרו במורד המדרונות נושאים את פצועיהם ומדרבנים את שבוייהם.

ראי רודריגאז ווארנון לודג' באו כשהם מדרבנים שני איטלקים החוזרים ואומרים באיטלקית, "לא להרוג! לא להרוג!" חיש הרגעתיים באיטלקית המשובשת שלי, שאנו לא נהרוג אותם, בתנאי שפיותיהם סגורים יהיו.

הוארד אנדרא עם מספר אנשים מכיתתו של ראנסניק בא, ועמו שבויים נוספים.

"בחיי, יש לך פה, אל. בודאי הקפצת על רגליו את כל הצבא הגרמני בצעקות האימים שלך".

"אמרו לנו להטיל אימה ופחד. זאת ניסיתי לעשות".

"כן, אבל להם, לא לנו".

דאן ושני חיילים אחרים מכיתתנו באו במורד המדרון, עת שתי התפוצצויות רמות ועזעו את האויר. תותחי 47 המ"מ של האויב הושמדו.

עתה רצינו דבר אחד ויחיד, והוא — להסתלק מכאן בטרם יתקפנו התקפת גנג הכוחות הגרמניים שמעבר לסאנאד. כל אנשי נכחו אצלי, ואנחת הרווחה נתמלטה מפי. רק פצוע אחד יש לי. רחשתי אך טוב לכל הכיתה כולה. הם הסתערו במדווין זה בדייקנות קטלנית. השתאיתי לקלות תפקידי כמפקד כיתה בפעולה. כל אחד מאנשי היה תכליתי בפני עצמו, ולא נזקק לפקודות נוספות למן הרגע שהונחתה ההתקפה. במיוחד היו רחשי טובים כלפי ג'ורג'. התנהגותו השתנתה

עד להסתייע. סברתי שהסיבה העיקרית לכך היא שניתנה לו הזדמנות לשחרר על גב האויב את זעמו ואכזבותיו.

כבמטה"קסם מצא כל ריינג'ר את דרכו לכיתתו שלו, באפלה השחורה משחור. לזמן שהגענו לתחנת החבישה, שם עמלו הדוקטור ג'ארט וחובשיו בקדחתנות על הפצועים, כבר נתכנסה כל כיתתי. שמונה עשר ריינג'רים נפצעו. אחדים מהם יכלו לצעוד, בהעזרם בחברים, אחדים היו משוסעים קשות ברימונים ובאש מקלעים ותותחים, ואותם יא עלינו לשאת כל שלושים ושנים הקילומטרים עד מוצב החוץ הצרפתי. בפלוגה ו' היו שבעה פצועים, ואת גאריסון ראיתי הרוג. רגלו של אחד האנשים, גארלאנד לאד, מן המחלקה השניה, הותזה בקרסול. חיש, תחת פיקוחו השליו של הדוקטור ג'ארט, נחבשו האנשים ככל שהיה בכוחות אנוש לחבוש אותם בחשכת הלילה. אילתרנו אלונקות בשביל הפצועים קשות, בהשתמשנו בחצאי יריעות-אוהל וברובים.

פצועים נוספים היו צולעים ובאים, עת הגיע הקולונל דארבי לתחנת החבישה ועמו המיור דאמאר. קולו נשמע רם ומרומם בדברו עם מוראי ושניידר. "מבצע נהדר. כל פלוגה כבשה... פעולה יפה. עכשיו צריכים אנו לסלק מכאן את זנבותינו".

דארבי הביט על שעונו, "עוד שעתים וחצי לעלות השחר. עלינו להביא את הפצועים הללו בחזרה לאותו מוצב חוץ, ולא — נהפוך למטרות לקליעה. נתחלק לשתי שדרות. שדרה אחת תמהר לחזור בטרם יעלה השחר. המשאיות ימתינו לה — היא תוכל לנסוע בהן עד גאפסה. השדרה האחרת תישא את הפצועים ותגן עליהם. דרושים לי מתנדבים לשדרה הזאת. דאמאר, אתה תפקד על השדרה הראשונה. אני על השניה...".

ג'

בלהות הפשיטה היו כאין וכאפס לעומת המסע המאומץ, המייסר, סוחט הכוחות לרוחב קוי הרכס של שרשרת ההרים המבותרת. איש-איש מאתנו, לפי תור, נשא אלונקה, סמך פצועים צועדים, ושימש בתפקיד משמר עורפי. צעד צעד, לאט לאט, במכאובים, עשינו דרכנו במעלה מדרונות תלולים, החלקנו במורד ערוצים כשאנו כתלויים על בלימה, ורצנו ריצה איטית על פני כברות אדמה מישוריות שפזורות היו פה ושם, במאמץ נואש לזכות בזמן. גרונותינו נחרו, כי מעט המים שהיו בידינו ניתנו לפצועינו. אצבעותינו העלו בועות לרוב, משיאת האלונקות, וגבינו דאבו מכווץ המעמסה.

מאחורינו, מעבר סאנאד, נשמעו הרעמים הרמים של טנקי האויב כל משך המסע בחזרה. האויב נדהם מהתקפת-הבוק, אך כשימצא את שלוש הנקודות-הצורות שלו זרועות גוויות של מגיניהן יעריך חיש את המצב, ויגיע למסקנה

מדארבי ומטה, לא יקיים חוקה זאת, כל עוד מצוי סיכוי כלשהו לחלץ את הפצועים. כל מי שיישאר בהרים אלה — ידענו — יומת על ידי האר־יב, לאחר מה שעוללנו לכוחותיו.

השמש אך זה עלתה מן הפסגות האפורות שבמזרח, עת הריינג'רים הכושלים הראשונים הגיעו למישור זרוע האבנים. לאט, ביסורים, התפתה לה השדרה המאורכת והמתמשכת ויצאה מתוך הנקיף הפתלתל האחרון. הרע מכל היה מאחורינו, אולם עוד עשרה קילומטרים הבדילו בינינו ובין מוצב־החוק הצרפתי — עשרה קילומטרים של שטח פתוח, מתחת לקר־ני השמש הלוהטות.

דארבי, שפניו המושחרים הבהיקו מזיעה, ומדיו קרועים ופרומים, ניצב למרגלות ההרים, ממתין לאחרון המ־פגרים שירד מטה. כאשר פולאָר ואני קרבנו ובאנו אצלו, שמעתיו צועק אל האנשים שלפנינו: „עכשיו נוכל לצעוד באמת. עכשיו נוכל לזכות בזמן. קדימה!“ עד מהרה הגענו אצ־לו. „כמה נשארו מאחוריך, אלטיאָרי?“ שאל.

„הקפיטן מוראִי והלויטננט ניי נמ־צאים במשמר עורפי, עם טורבאָט. כל הפצועים כבר כאן.“

„מצוין... ועכשיו האריכו רגליכם, ריינג'רים... גימאו את האדמה הזאת!“ מדורבנים על ידי דארבי הארכנו צעדינו, וגימאנו את המישור המדברי משל דרך השטן בעקבותינו. חסרי־שי־נה ומיוסרים מרעב ומצמא עברנו את

שכוח פושט חזק הגיח מן ההרים, ועתה הוא ממחר בחזרה. הוא ירוע חיש בכביש — הנתיב הארוך העוקף את ההרים — בטנקים שלו. במשאיותיו ובארטילריה־הממונעת שלו. מטוסיו יערכו חיפוש בהרים, ושריוניו יגששו את המישור. עלול אף להתקדם עד מוצב־החוק. ואם זאת יעשה. יבוא הקץ עלינו, הריינג'רים.

כשמחשבות אלה מתרוצצות בראשינו דשדשו הלאה, אזורים את כל כוחות הגוף והנפש שלנו, כדי להביא את עצמנו ואת פצועינו בשלום אל מעבר להררי אשמדאי אלה, שרק אתמול היו בעלי־בריתנו הטובים ביותר, ואילו הלילה הנם אויבנו המר ביותר. שוב ושוב, בעשותי את דרכי בדי עמל, חזרתי לנפשי על הדברים שאמר לי בשעתו לויטננט אחד, „הכל תלוי במוח ובלב. יכול אתה לעשות את הבלתי־אפשרי, אם המוח והלב רוצים.“

עתה הבינתי מדוע מדריכינו מן ה„קומנדו“ הדגישו כל כך את חשיבותן של הקנאות למשימה. יכולת־ההתמד והסבילות. עתה הבינתי הבנה מלאה מדוע הדגיש דארבי, ללא רחם, את האימון הגופני ואת אימוני הלילה. אסיר תודה הייתי על כי האיש שארגן את יחידתנו ואימנה מצוי עמנו, ומדברך כל אחד מאתנו לעשות כמיטב יכולתו ולמעלה מזה.

דארבי היה נהדר. בעצם נוכחותו העניק לנו כוח מדהים, הן ברוח והן בגוף. הוא נשא בתורו אלונקות. כמיטב יכולתו עודד את הפצועים. הלך וחזור צעד לאורך השדרה המתמשכת, אומר מילת עידוד כאן, טופח טפיחת עידוד שם, והראה מופת אישי בכל פעם ובכל מקום שהיה צורך בכך. אל הסמל באָט טורבאָט קרא, „סמל, אתה הולך כאילו הכדור שחטפת או בישבך עדיין תקוע בו.“ ואל ריינג'ר אחר, שכמעט כשל ונפל, „חבריני למקצוע מן הקומנדו צריכים היו לראות אותנו עכשיו! היו לומדים מאתנו משהו על מסע בהרים!“ הוא ניגש אלי ואל פולאָר, בעת שנשאנו בשארית כוחנו את פִיט פראָסטון. „השגיחו שלא להכאיב לריינג'ר הזה. אתם מניקים לו יותר מן האויב“, אמר.

גם הפצועים היו נהדרים. ללא אנוחה חשקו את שיניהם בעת שטלטלו אותם במעלה ההרים ובמורדם. פִיט פראָסטון, שקדח מרוב חומו, לא התאונן אף לא פעם אחת. ריינג'רים פצועים אחדים, שטלטלו על אלונקותינו המאולתרות, לא חדלו מלרטון לנושאייהם, כי יניחו אותם וישאירום. גארלאנד לאד, הברנש שכף רגלו הותזה, אמר ללא הרף, „אתם מטורפים, חברייה, שאתם נושאים אותי. ידעתי למה עלי לצפות, כשהצטרפתי ליחידה?“

ירדנו לסוף כוונתו. כשהצטרפנו לריינג'רים נאמר לנו שאל לנו לקוות כי יחלצו אותנו, אם נפצע בפשיטות פגע־ברח. ריינג'רים פצועים אך יכבדו על מנוסתם של הגייסות הכשירים בגופם, ויסכנו את הכל בנפילה בשבי. כולנו ידענו יפה, כי זוהי החוקה הבלתי כתובה של משלח־ידנו. אולם שום ריינג'ר

עשרת הקילומטרים הנותרים — כשאנו נושאים את הפצועים ומדרבנים את השבויים — בפחות משעתיים. משגלה סוף־סוף לעינינו מוצב־החוץ הצרפתי, שלמרגלות עוד שרשרת הרים, ראינו מספר מכוניות־משוריניות מיחידת־סיוור בריטית נעות לפגוש אותנו. הרע מכל רע היה מאחורינו. עתה לא נותר לנו אלא לחשוש מפני התקפת־נגד על מוצב־החוץ. ידענו כי המשאיות שהחישו את השדרה הראשונה בחזרה אל גאפסה לא תוכלנה לחזור ולקחתנו אלא ברדת הלילה. עדיין מרוחקים אנו כארבעים קילומטר מקווינו הראשיים.

החיילים הצרפתיים נתנו לנו איזה משקה חם ולחם, ואנו בלענו הכל כחיות רעבות. נמצאו כאן סדינים ורפואות בשביל הפצועים. הדוקטור ג'אראט וחובשיו ניגשו עתה בכל מאדום לנסות להציל את אלה מן הפצועים שנשקפה סכנה לחייהם. עשרת השבויים, שאחדים מהם פצועים היו, הצטופפו בפנית החצר, ועליהם הופקד משמר כבד.

חצר מוצב־החוץ הצרפתי נתמלאה בריינג'רים מיוגעים, משוסעים, אך עם זאת מרוממי רוח. החדוה ששאבנו מעצם ההשארות בחיים, הגאוה שהעניק לנו הנצחון הגמור, האפילו כליל על חומרת מצבנו. המשקה החם יצק און חדש באברינו המדולדלים ורומם לגבהים את רוחנו. לא נותר לנו אלא להמתין, לנוח, ולנסות לצרף מקטעי־שיחה תמונה שלמה של פשיטתנו המוצלחת. הריינג'רים שוחחו ללא מעצור. מפי פונק — הרץ של מפקד פלוגתנו מוראָי — שמענו כי הקפיטן מוראָי נתקל בקו־מקלע וחסלו לבדו. בעלותו במדרון שבה מוראָי שני איטלקים ומסרם לידי טורבאָט, שיסמרום. „אבל, קפיטן“ מיחה טורבאָט, „גם אני רוצה להלחם קצת“.

פונק, שנשא בשביל מוראָי את הווקי־טוקי שלו, דיווח לנו על קוצר רוחו של דארבי בדבר תותח ה־47 מ"מ שהוסיף לירות על מוצב־הפיקוד שלו. „מתי תחסלו כבר את התותח הזה?“ שאל דארבי באלחוט.

ממש אותו רגע הטילו פופ פאָריאָר והסמל אד טומפסון שני רימונים לתוך עמדת התותח. „התותח הושמד, המפקד“, השיב מוראָי באלחוט לדארבי, בן־רגע.

על עצמו לא סח לנו פונק דבר, אולם מפי הסמל טורבאָט שמענו כי פונק לא הסתפק בתפקידו כרץ של מוראָי. פונק הזוטר, תינוקם של הריינג'רים, נמצא כל הזמן סמוך למוראָי, ופעמיים קצר בתת־מקלעו איטלקים, שמוראָי פסח עליהם.

מאנשי הפלוגות א' ו־ה' שמענו אותם הסיפורים, בנוסחים אחרים. פלוגות אלה, שנתקלו בהתנגדות נוקשה, שטפו במעלה המדרונות בחמת־זעם וחסלו כל מה שניצב בדרכן. תוצאות הפשיטה עלו על כל המשוער. למעלה ממאה הרוגים איטלקים נמנו, ופצועים לאין מספר הושארו על המדרונות. ששה תותחים

והריסר מקלעים הושמדו. הרגימה הכבדה של מרגמותינו השמידה כליל את חניון־הרכב שלהם, שנמצא מעבר לגבעות.

רק אחד מן הריינג'רים נהרג — אַלמאָך גאריסון. נבואת־הלב שאמרה לו כי ימות נתאמתה.

כל היום שהינו במוצב־החוץ הצרפתי, מרעדים מפחד מפני טנקי אויב, שלא הופיעו כלל. מיחידת הסיור הבריטית הגיעה ידיעה, כי נראו טנקים הנעים לעברנו, אולם משום סיבה איוושהי הם עצרו וחזרו לסאָנאָד. דארבי הניח, בתבונה רבה, שהאויב נבוך עדיין וחושש שיפגעו בו כוחות גדולים יותר, אם יהיו להתרחק. אפשר שהאויב עבר להתגוננות, מתוך הנחה שהאמריקנים מכינים התקפה־רבתי. אם כך, השלמנו את משימתנו כרוחה וכלשונה — לבלבל, להטיל מורא ולדכא הרוח.

כשעתיים לאחר שקיעת החמה נשמע קול מנועי המשאיות שלנו. צפייתנו הדרוכה באה לקיצה.

על הלימוד

כאשר לומדים, כי „נפוליון ניצח במסעי־המלחמה של שנת 1769 כאמצעות תמרון בקיום פנימיים“ — או משפט נמלץ אחר מעין זה — אין לדבר ערך רב. אולם אם מגלה אתה כיצד צעיר בלתי־נודע השרה רוחו על ארמיה קרועת בגדים, מתמרדת, רעבה, והניע אותה להלחם, כיצד החדיר בה מרץ ותנופה לערוך מסעות וקרבות כאלה אשר ערכה, כיצד נאבק בגנרלים קשישים ומנוסים ממנו ומשל בהם — אזי למדת דבר של ערך.

הפילד־מרשל הלורד וייל

צ ק ל ו ן

לקט תרגומים

מפתח לשנת 1960 (חוברות 82-93)

תכלית מפתח זה לספק לקורא המעוניין בנושא מסוים את כל החומר המצוי ב"צקלון" כרך ז'. על נושא זה, לפיכך ערוך המפתח לפי א"ב של ענפי ידיעה, מקצועות, בני-מקצועות, ארצות וצבאותיהן, ציונו של המאמר חוזר ומופיע בכל אותם הערכים אשר תוכנו נגע בהם נגיעה של ממש, במאמרים הנוגעים חלקית בנושא מסוים, ציון מספר העמוד הנוגע בנושא, בסוגריים, ליד מספר החוברת. מפתח זה הנו המשך למפתחות כרך א', כרך ב', כרך ג', כרך ד', כרך ה' כרך ו' וכרך ז'.

הערות למשתמש:

לפי סוגי הלחימה למיניהם ולפני בחינות מסוימות של הלחימה, בא הציון "לחמה" — לדוגמה: "לחמת מדבר", "לחמה גרעינית"; אולם צורות הלחימה — התקפה, הגנה, מארב — מופיעות כמות שהן.

אוריה

- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול'לויט' א. ב. לאתרופ — 89
- מחשבה צבאית בריטית במכתן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91

אומה ומלחמה

- על עומק אסטרטגי — הקול'לויט' א. ב. ביאקא — 83

אופרציה

- אמנות המלחמה ומדע המלחמה הסוביאטיים — הקול' ס. קוזלוב — 84
- האמנות האופרטיבית והטקטיקה הסוביאטיות — הקול' ס. קוזלוב — 85

איטליה

- המאורים באורסוניה — נ. טי. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82
- מבצע "פלורנס" — נ. טי. פיליפס — 83
- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84
- קאסינו — קלקע נגד חימוש — 92
- פשיטת הריינגרום — ג'. אלטיארי — 93

אמון

- כיצד יושג הנצחון בטרם יעלה השחר — מ. פארוט — 82
- לשיתוף פעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82
- האמנות האופרטיבית והטקטיקה הסוביאטיות — הקול' ס. קוזלוב — 85 (32)
- דברים קטנים, אך חשובים לסנקאים — הרביסמל ז'. צ. מאל — 86

- טקטיקת העשן של הגרמנים — הברייג'גנרל א. ה. וויט — 87
- מטול הרימונים הנגד-טנקי הרוסי בפעולה — הקול' פ. גברי'קוב — 87
- שיתוף פעולה — גורם היסוד בהשגת ההצלחה בקרב — 88
- טיהור חפירות, שוחות ותעלות קשר — 90
- מאוצר נסיונותיו של שריונאי ותיק — ר. קריסט — 91
- לחמת לילה של כיתת-רובאים — 91
- התקפת הכיתה בשטח-בנוי — 91
- התקפת הכיתה בתנאי תפעול נשק גרעיני ע"י האויב — 92

אנפרא-אדום

- תלבושתו של חייל-המחר האמריקני — תמונת השער — 82
- העינים האינפרא-אדומות — 83

אסטרטגיה

- על עומק אסטרטגי — הקול'לויט' א. ב. ביאקא — 83
- אמנות המלחמה ומדע המלחמה הסוביאטיים — הקול' ס. קוזלוב — 84
- האמנות האופרטיבית והטקטיקה הסוביאטיות — הקול' ס. קוזלוב — 85

אספקה

- לקחי קרבות אורסוניה — לכל הקרבות — נ. טי. פיליפס — 84 (10)

ארגון-יניסות

- לשיתוף הפעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82
- על עומק אסטרטגי — הקול'לויט' א. ב. ביאקא — 83
- טילים נגד-טנקים לרגלים-משוריינים — הקול'לויט' צ'. ד. ובר, והקפיטנים צ. דא בורד, ק. צ. רודס, ר. וו. תאמס — 84
- מבצע "גרייה" — המיור ב. פ. הוד — 90 (6)
- מחשבה צבאית בריטית במכתן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91

ארטילריה

- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84 (7)
- כלי-מרובע" נגד-מטוסי חדש — שביצרי — תמונת השער — 85
- טקטיקת העשן של הגרמנים — הברייג'גנרל א. ה. וויט — 87

ארצות-הברית (צבא)

- תלבושתו של חייל-המחר האמריקני — תמונת השער — 82
- כיצד יושג הנצחון בטרם יעלה השחר? — מ. פארוט — 82
- הנס בראמאן — א. דופוי וט. נ. דופוי — 82
- תנור-אישי לחייל — תמונת השער — 83
- "סרג'נט" — טיל-דלק-מוצק אמריקני — תמונת השער — 84
- טילים נגד-טנקים לרגלים-משוריינים — הקול'לויט' צ'. ד. ובר, והקפיטנים צ. דא בורד, ק. ד. רודס, ר. וו. תאמס — 84
- נסה את המדרון האחרון — הלויט' מ. טורנטון והקול'לויט' ר. נ. אמרי — 85
- כוחו של יחיד — ב. ג'אקובס — 85

- ניקא זאוס" — טיל נגד־טילים אמריקני חדש — תמונת השער — 86.
- דברים קטנים, אך חשובים לסנקאים — הרביסמל ז'. צ. מארל — 86.
- הטיל המונחה הנגד־טנקי מול השריון — הקפ' פ. מ. קרוסבי — 88.
- משורר־שרשרת חדש לפסל האמריקני — תמונת השער — 89.
- "מנוע־סילוני־אישילריחוף" — או "אדם־פרעוש" — תמונת השער — 90.
- מבצע "גרייף" — המיור ב. פ. הוד — 90.
- עצות אחדות לקולט־טנקים — הרביסמל ט. ה. מק־קאסקי — 90.
- "דאָיבי קרוקאט" — משגרי־טילים־גרעיניים מטלטל — תמונת השער — 91.
- "קלאַימור" — הקפ' ג'. ל. רוברסטון — 91.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.
- הצניחה החופשית בצד הצניחה הצבאית — 92.
- משיטת הריינגרים — ג'. אלטיארי — 93.

בעיות טקטיות

- כיצד היית עושה זאת אתה? — הקפ' ג. אי. קימבאל — 82.
- כיצד היית עושה זאת אתה? — הקפ' ג. אי. קימבאל — 83.
- כיצד היית עושה זאת אתה? — הקפ' ג. אי. קימבאל — 84.
- כיצד היית עושה זאת אתה? — הקפ' ג. אי. קימבאל — 85.
- יגעת — מצאת — 86.
- יגעת — מצאת — 87.

בצורים

- "בונקר־כדורי" שביצרי — תמונת השער — 87.

בריטניה (צבא)

- טנקים בערסל־המלחמה — ר. קריספ — 85.
- כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סלים — 86, 87.
- פריצה מתוך כיתור במדבר — אי. וו. קלאַי — 88.
- במגע־פתע — טנקים מול תותחים נ"ט — ר. קריספ — 89.
- מאוצר נסיונותיו של שריונאי ותיק — ר. קריספ — 91.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

ברית־המועצות (צבא)

- העינים האינטרא־אדומות — 83.
- אמונת המלחמה ומדע המלחמה הסוביאטיים — הקול' ט. קוזלוב — 84.
- תאמונת האופרטיבית והטקטיקה הסוביאטיות — הקול' ט. קוזלוב — 85.
- מטול הרימונים הנגד־טנקי הרוסי בפעולה — הקול' פ. גבריקוב — 87.
- שיחוף־פעולה — גורם היסוד בהשגת ההצלחה בקרב — 88.
- טיהור חמירות, שוחות ותעלות־קשר — 90.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91.
- לחמת לילה של כיתת רובאים — 91.

התקפת הכיתה בשטח־בנוי — 91.

- רובה־סער סוביאטי חדש — אבטומט "קאלאשניקוב" — תמונת־השער — 92.
- התקפת הכיתה בתנאי תפעול נשק גרעיני ע"י האויב — 92.

גרמניה (צבא)

- המאורים באורסוניה — נ. טי. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.
- הנס בראַמאגן — א. דופוי וס. נ. דופוי — 82.
- מבצע "פלורנס" — נ. טי. פיליפס — 83.
- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84.
- טנקים בערסל־המלחמה — ר. קריספ — 83.
- נסה את המדרון האחורי — הלויט' מ. מ. טורנטון והקול־לויט' ר. ג. אמרי — 83.
- כוחו של יחיד — ב. גיאָקובס — 85.
- טקטיקת העשן של הגרמנים — הבריג־גנרל א. ה. וואיס — 87.
- פריצה מתוך כיתור — במדבר — אי. וו. קלאַי — 88.
- במגע־פתע — טנקים מול תותחים נ"ט — ר. קריספ — 89.
- מבצע "גרייף" — המיור ב. פ. הוד — 90.
- מאוצר נסיונותיו של שריונאי ותיק — ר. קריספ — 91.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

דיכויזיה משוריינות

- טילים נגד־טנקים לרגלים־המשוריינים — הקול־לויט' צ'. ד. ובר והקפיטנים ד. דא בורד, ק. ד. רודס, ה. וו. תאמס — 84 (13).

הגנה

- נסה את המדרון האחורי — הלויט' מ. מ. טורנטון והקול־לויט' ר. ג. אמרי — 85.
- כוחו של יחיד — ב. גיאָקובס — 85.
- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול־לויט' א. ב. לאתרופ — 89 (17).
- עצות אחדות למתכנני מבצע־לילה — הקול־לויט' י. קוקולאָביץ — 89 (31).
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

הודו (צבא)

- כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סלים — 86, 87.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

הטעיה

- מבצע "גרייף" — המיור ב. פ. הוד — 90.

התקפה

- המאורים באורסוניה — נ. טי. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.
- מבצע "פלורנס" — נ. טי. פיליפס — 83.
- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84.
- כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סלים — 86, 87.

- טקטיקת העשן של הגרמנים — הבריג'גנרל א. ה. וואיט — 87 (15).
- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול'לויט' א. ב. לאתרופ — 89 (16).
- עצות אחדות למתכנני מבצע לילה — הקול'לויט' י. קוקולאביץ — 89 (28).
- טיהור חפירות, שוחות ותעלות קשר — 90.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91.
- לחמת לילה של כיתת רובאים — 91.
- התקפת הכיתה בשח'בנוי — 91.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.
- התקפת הכיתה בתנאי תפעול נשק גרעיני ע"י האויב — 92.

הגור

- תנור-אישי לחייל — תמונת השער — 83.

חמוש

- העינים האינפרא-אדומות — 83.
- טילים נגד-טנקים לרגלים-המשוריינים — הקול'לויט' צ. ד. ובר, והקפיטנים ד. דא בורד, ק. ד. רוזט, ר. וו. תאמט — 84.
- מטול-הרימונים הנגד-טנקי הרוסי בפעולה — הקול' פ. גבריקוב — 87.
- "מונע-סילוויאיש-ליריחה" — או "אדם-פרעוש" — תמונת השער — 90.
- עצות אחדות לקוטלי-טנקים — הרב-סמל ס. ה. מק'קאסקי — 90.
- "קלאימור" — הקפי' ג. ל. רוברטסון — 91.
- רובה-סער סוביאטי חדש — אבטומט "קאלאשניקוב" — תמונת השער — 92.
- מתקדריטות צ'אכי חדש — תמונת השער — 93.

טקטיקה

- אמנות המלחמה ומדע המלחמה הסוביאטיים — הקול' ס. קוזלוב — 84.
- האמנות האוסרטיבית והטקטיקה הסוביאטיות — הקול' ס. קוזלוב — 85.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91.

כתה

- מטול הרימונים הנגד-טנקי הרוסי בפעולה — הקול' פ. גבריקוב — 87.
- שיתוף-פעולה — גורם היסוד בהשגת ההצלחה בקרב — 88.
- טיהור חפירות, שוחות ותעלות קשר — 90.
- לחמת לילה של כיתת רובאים — 91.
- התקפת הכיתה בתנאי תפעול נשק גרעיני על ידי האויב — 92.

כתור

- פריצה מתוך כיתור — כמדבר — אי. וו. קלאי — 88.

לוגיסטיקה

- תנור-אישי לחייל — תמונת-השער — 82.

לחמה אמפיבית

- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול'לויט' א. ב. לאתרופ — 89 (18).

לחמה גרעינית

- תלבושתו של חייל-המחר האמריקני — תמונת השער — 82.
- על עומק אסטרטגי — הקול'לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83.
- מה נדרש ממפות בעידן הטילים? — הקול' פ. או. דירקס — 83.
- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול'לויט' א. ב. לאתרופ — 89 (21).
- "דאיבי קרוקאט" — משגר-טילים-גרעיניים מטלטל — תמונת השער — 91.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91.
- התקפת הכיתה בתנאי תפעול נשק גרעיני על-ידי האויב — 92.
- הפתעה טקטית — כיצד תושג? — הקול' א. לאָבאָיאָב — 93.

לחמת גרילה

- על עומק אסטרטגי — הקול'לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83.

לחמה מוטסת

- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול'לויט' א. ב. לאתרופ — 89 (20).

לחמה נגד-טנקות

- טילים נגד-טנקים לרגלים-המשוריינים — הקול'לויט' צ. ד. ובר, והקפיטנים ד. דא בורד, ק. ד. רוזט, ר. וו. תאמט — 84.
- מטול-הרימונים הנגד-טנקי הרוסי בפעולה — הקול' פ. גבריקוב — 87.
- הטיל המונחה הנגד-טנקי מול השריון — הקפי' פ. קרוסבי — 88.
- במגע-פתע — טנקים מול תותחים נ"ט — ר. קריספ — 89.
- עצות אחדות לקוטלי-טנקים — הרב-סמל ס. ה. מק'קאסקי — 90.

לחמה נגד-מטוסית

- כלי "מרובע" נגד-מטוסי חדש — שביצרי — תמונת השער — 85.

לחמת הרים

- המאורים באורסוניה — נ. טי. פיליפס, ז. פ. קודי — 82.
- מבצע "פלורנס" — נ. טי. פיליפס — 83.
- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

לחמת טילים

- על עומק אסטרטגי — הקול'לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83.
- מה נדרש ממפות בעידן הטילים? — הקול' פ. או. דירקס — 83.
- "סרגנט" — טיל דלק מוצק אמריקני — תמונת השער — 84.
- טילים נגד-טנקים לרגלים-המשוריינים — הקול'לויט' צ. ד. ובר, והקפיטנים ד. דא בורד, ק. ד. רוזט, ר. וו. תאמט — 84.

- „מקאָזאָס“ — טײַל גנדיטלים מול השריון — הקפ' פ. מ. קרוסבי — 88.
- הטיל המונחה הנגדיטנקי מול השריון — הקפ' פ. מ. קרוסבי — 88.
- „דאָיבי קרוקאָט“ — משגר טילים גרעיניים מטלל — תמונת השער — 91.

לחמת לילה

- כיצד יושג הנצחון בטרם יעלה השחר — מ. פארוט — 82.
- מבצע „פלורנס“ — נ. טי. פיליפס — 83.
- העינים האנפראאדומות — 83.
- עצות אחדות למתכנני מבצעי לילה — קול' לויט' י. קוקולאביץ — 89.
- לחמת לילה של כיתת רובאים — 91.
- פשיטת הריינגירים — ג. אלטיארי — 93.

לחמת מדבר

- טנקים בערפל המלחמה — ר. קריספ — 83.
- כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.
- פריצה מתוך כיתור — במדבר — אי. וו. קלאי — 88.
- במגע־פתע — טנקים מול תותחים נ"ט — ר. קריספ — 89.
- מאוצר נסיונותיו של שריונאי ותיק — ר. קריספ — 91.
- פשיטת הריינגירים — ג. אלטיארי — 93.

לחמת קומנדו

- מבצע „גרייף“ — המיור ב. פ. הוד — 90.
- פשיטת הריינגירים — ג. אלטיארי — 93.

לחמת שטח בנוי

- התקפת הכיתה בשטח־בנוי — 91.

מוקשים

- עצות אחדות לקוטלי טנקים — הרב־טמל ט. ה. מקאסקי — 90.
- „קלאָמור“ — הקפ' ג. ל. רוברסטון — 91.

מחתרת

- על עומק אסטרטגי — הקול' לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83.

מסות

- מה נדרש ממסות בעידן הטילים? — הקול' פ. או. זירקס — 83.

מלחמת העולם הראשונה

- על עומק אסטרטגי — הקול' לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83 (12).

מלחמת העולם השנייה

- המאורים באורסוניה — נ. טי. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.

הנס בראָמאָגן — א. דופוי וט. נ. דופוי — 82.

מבצע „פלורנס“ — נ. טי. פיליפס — 83.

על עומק אסטרטגי — הקול' לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83 (13).

לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84.

טנקים בערפל־המלחמה — ר. קריספ — 85.

נסה את המדרון האחורי — הלויט' מ. מ. טורנטון והקול' לויט' ר. ג. אמרי — 85.

כוחו של חייד — ב. גאָקובס — 85.

כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.

טקטיקת העשן של הגרמנים — הבריג'־גנרל א. ה. וואיט — 87.

פריצה מתוך כיתור — במדבר — א. וו. קלאי — 88.

במגע־פתע — טנקים מול תותחים נ"ט — ר. קריספ — 89.

מבצע „גרייף“ — המיור ב. פ. הוד — 90.

קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

פשיטת הריינגירים — ג. אלטיארי — 93.

מקלעים

- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84 (9).

נורכגיה

- על עומק אסטרטגי — הקול' לויט' א. ב. ביאָרקאָ — 83.

נידות

הנס בראָמאָגן — א. דופוי וט. נ. דופוי — 82.

„מונע־סילוני־איש־לריחוף“ — או „אדם־פרעוש“ — תמונת השער — 90.

מאוצר נסיונותיו של שריונאי ותיק — ר. קריספ — 91.

ניו זילנד (צבא)

— המאורים באורסוניה — נ. טי. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.

מבצע „פלורנס“ — נ. טי. פיליפס — 83.

לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. טי. פיליפס — 84.

קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

נסיגה

— פריצה מתוך כיתור — במדבר — אי. וו. קלאי — 88.

— עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול' לויט' א. ב. לאחרופ — 89 (18).

נוריה

— כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.

ספורט

— הצניחה החופשית — בצד הצניחה הצבאית — 92.

עירק

— כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.

— טנקים בערפליהמלחמה — 85.

ע ש ן

- המאורים באורסוניה — נ. ס. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.
- טקטיקת העשן של הגרמנים — הבריגיגנרל א. ה. וואיס — 87.
- עשן טקטי ממטוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקולילויט' א. ב. לאתרופ — 89.

פטרול

— עצות מעשיות למפקד פטרול — המיור ז'. ס. מטקאלף — 86.

פלסים

- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. ס. פיליפס — 84 (10).
- משורר שרשרת חדש לפלס האמריקני — תמונת השער — 89.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

סקוד

- הונס בראמאגן — א. דופוי וט. נ. דופוי — 82.
- כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.
- מאוצר גסיונותיו של שריונאי ותיק — ה. קריספ — 91.

משיטה

— משיטת הריינג'רים — ג'. אלטיארי — 93.

צ'אָמוסלובקיה (צבא)

— מתקדריקטות צ'אכי חדש — תמונת השער — 93.

צבא מילואים

— לשיתוף-פעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82.

צניחה

— הצניחה החופשית — בצד הצניחה הצבאית — 92.

צרפת (צבא)

— כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.

קשר

— העינים האנפרא-אוימות — 83.

רגול

— מבצע "גרייף" — המיור ב. פ. הוד — 90.

רגלים

- תלבושתו של חייל-המתר האמריקני — תמונת השער — 82.
- המאורים באורסוניה — נ. ס. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.
- לשיתוף-פעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82.
- הונס בראמאגן — א. דופוי וט. נ. דופוי — 82.
- מבצע "פלורנס" — נ. ס. פיליפס — 83.
- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. ס. פיליפס — 84.
- כוחו של יחיד — ב. ג'אקובס — 85.
- עצות מעשיות למפקד פטרול — המיור ז'. ס. מטקאלף — 86.
- כיבוש הגשר על הפרת — הפילדמרשל סיר וו. סליס — 86, 87.
- טקטיקת העשן של הגרמנים — הבריגיגנרל א. ה. וואיס — 87.
- מטול-הרימונים הנגדי-טנקי הרוסי בפעולה — הקול' פ. גבריקוב — 87.
- שיתוף פעולה — גורם היסוד בהשגת ההצלחה בקרב — 88.
- "מוניטילוני-איש-לריחוף" — או "אדם פרעוש" — תמונת-השער — 90.
- טיהור חפירות, שוחות ותעלות קשר — 90.
- עצות אחדות לקוטלי-טנקים — הרביטמל ט. ה. מק'קאסקי — 90.
- לחמת לילה של כיתת רובאים — 91.
- התקפת הכיתה בשטח-בנוי — 91.
- "קלאימור" — הקפ' ג'. ל. רוברטסון — 91.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.
- התקפת הכיתה בתנאי תפעול נשק גרעיני על ידי האויב — 92.
- משיטת הריינג'רים — ג'. אלטיארי — 93.

רגלים משוריינים

- טילים נגדי-טנקים לרגלים-המשוריינים — הקולילויט' צ'. ד. ובר, והקפיטנים ד. דא' בורד, ק. ד. רודס, ר. וו. תאמס — 84.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה סוביאטית — "כופר בעיקר" — 91.

שביצריה (צבא)

- לשיתוף-פעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82.
- "כלי-מרובע" נגדי-מטוסי חדש — שביצרי — תמונת השער — 85.
- "בונקר-כדורי" — שביצרי — תמונת השער — 87.

שרות רפואי

— לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. ס. פיליפס — 84 (10).

שריון

- המאורים באורסוניה — נ. ס. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.
- כיצד יושג הנצחון בטרם יעלה השחר ? — מ. פארוט — 82.
- לשיתוף-הפעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82.
- מבצע "פלורנס" — נ. ס. פיליפס — 83.
- לקחי קרבות אורסוניה — לכל החילות — נ. ס. פיליפס — 84.

- טילים נגד-טנקים לרגלים-המשוריינים — הקול'לויט' צ' ד. ובר, והקפיטנים ד. דא בוד, ק. ד. רודס, ר. וו. תאמס — 84.
- טנקים בערפלי-המלחמה — ר. קריספ — 85.
- דברים קטנים, אך חשובים לטנקאים — הרב-טמל ז'. צ. מאל — 86.
- הטיל המונחה הנגד-טנקי מול השריון — הקפ' פ. מ. קרוטבי — 88.
- במגע-מתע — טנקים מול תותחים ג'ט — ר. קריספ — 89.
- מאוצר נסיונותיו של שריונאי ותיק — ר. קריספ — 91.
- מחשבה צבאית בריטית במבחן טקטיקה טוביאטית — כופר בעיקר — 91.
- קאסינו — קרקע נגד חימוש — 92.

שתוף-פעולה (אוייר-קרקע)

- טקטיקת-העשן של הגרמנים — הבריג-גנרל א. ה. וואיס — 87.
- עשן טקטי ממסוסים — בעבר, בהווה ובעתיד — הקול'לויט' א. ב. לאתרופ — 89.

שתוף-פעולה (שריון-רגלים)

- המאורים באורסוגיה — נ. סי. פיליפס, ז'. פ. קודי — 82.
- לשיתוף-הפעולה בין שריון ורגלים בצבא מילואים — הלויט' ה. בולר — 82.
- מבצע „מלורנס” — נ. סי. פיליפס — 83.
- לקחי קרבות אורסוגיה — לכל החילות — נ. סי. פיליפס — 84.

תאורה

- כיצד יושג הנצחון בטרם יעלה השחר — מ. פארוט — 82.
- עצות אחדות למתכנני מבצע לילה — הקול'לויט' י. קוקולאביץ — 89.

תניסיה

- נסה את המדרון תאחורי — הלויט' מ. מ. טורנטון והקול'לויט' ר. ג. אמרי — 85.
- פשיטת הרינגירים — ג' אלטיארי — 93.

תזונה

- תנור-אישי לחייל — תמונת השער — 83.

תלבשת

- תלבושתו של חייל-המחר האמריקני — תמונת השער — 82.

על האומץ —

המלחמה היא ממלכתה של הסכנה; על כן האומץ הוא התכונה הראשונה-במעלה הנדרשת מן הלוחם.

קארל פון קלאוזוויץ

דואר גשני

לכבוד
ק/198706
שומר אריה
רח" המלך דוד 21
בני ברק